

MUỐN NGƯỜI TA LÀM GÌ CHO MÌNH THÌ CŨNG HÃY LÀM CHO NGƯỜI TA NHƯ VẬY!

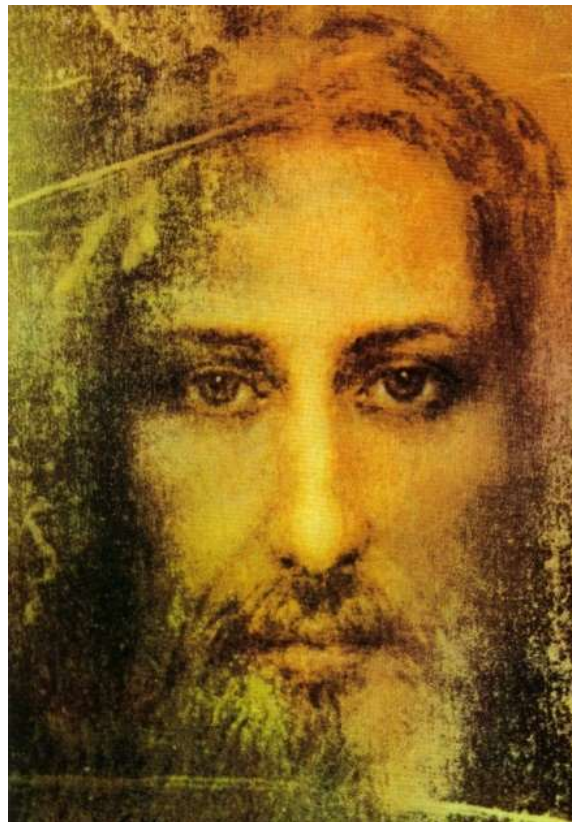
... Tôi tên Gioan, 64 tuổi, góa vợ và có 3 người con, 3 đứa cháu. Thân phụ tôi Tin Lành, thân mẫu tôi Công Giáo nhưng tôi được Rửa Tội và lớn lên trong môi trường Công Giáo.

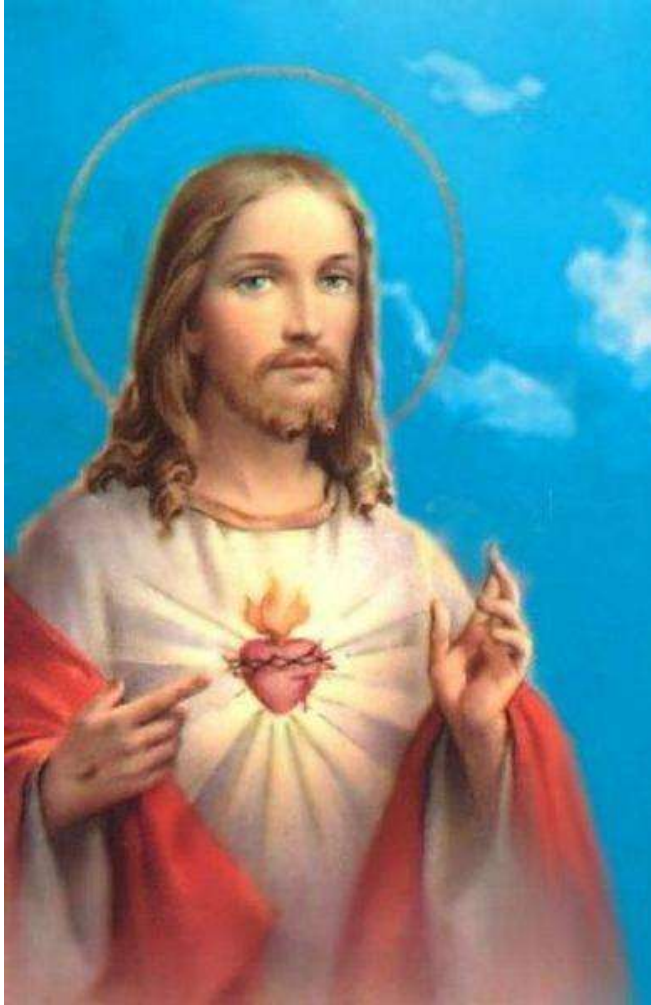
Tôi là tín hữu Công Giáo nhưng thật ra sống đạo "vụ hình thức" chỉ tham dự bề ngoài trong khi tinh thần hoàn toàn đứng đưng với các nghi thức Phụng Vụ. Tôi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật nhưng thỉnh thoảng mới rước lễ và chỉ xưng tội một năm một lần vào Mùa Phục Sinh. Tôi dồn mọi chú ý lo toan cho việc học rồi sau đó ra trường và hành nghề bác sĩ. Tôi nỗ lực học hỏi để tiến thân trên đường sự nghiệp. Tôi thuộc về một trong các nhóm bác sĩ chuyên về tim của Âu Châu. Tất một lời, tôi là tín hữu Công Giáo hữu danh vô thực!

Năm 1956 tôi lập gia đình với Monique, tín hữu Công Giáo cũng sống đạo "hời-hợt" vào thời kỳ ấy. Chúng tôi tâm đồng ý hợp và sống thật hạnh phúc. Tôi dành trọn thời giờ cho công việc trong khi Monique ở nhà lo việc nội trợ và chăm sóc con cái. Chúng tôi sống tại thủ đô Paris.

Cuộc sống êm đềm trôi qua cho đến một ngày giáo xứ mời Monique nhận chức vụ giáo lý viên. Chức vụ mới lôi cuốn nàng trở về với cuộc sống đạo sốt sắng. Nàng thường xuyên lãnh các Bí Tích. Giờ đây Monique tỏ ra tràn đầy sức sống .. Cha Sở khuyến khích vợ chồng tôi tham dự buổi cầu nguyện của **phong trào Canh Tân Đặc Sủng Thánh Linh** diễn ra nơi Nhà Nguyện Thánh Bênađô. Chúng tôi tham dự và bị thu hút bởi bầu khí cầu nguyện, cách thức cầu nguyện nhưng nhất là bởi các bài thánh ca chúc tụng, ngợi khen và cảm tạ.

Trong vòng hai năm chúng tôi đều đặn tham dự buổi cầu nguyện hàng tuần của Phong Trào. Sau đó nhóm cầu nguyện thay đổi địa điểm cầu nguyện. Tôi cũng chấm dứt luôn. Trong khi Monique vẫn tiếp tục tham dự các buổi cầu nguyện của Phong Trào và tìm thấy niềm hạnh phúc trong việc sống đạo và rao giảng Tin Mừng. Hàng năm, nàng tham dự Đại Hội của Phong Trào tổ chức tại Paray-le-Monial (Trung Pháp). Còn tôi, tôi lao mình vào các sinh hoạt thuần túy nghề nghiệp. Cuộc sống hôn nhân bị ít nhiều giao động - vì mức độ sống đạo chênh lệch - tuy vẫn khăng khít đầm ấm bao quanh đàn con 3 đứa.

Monique rất đau khổ về nếp sống tôn giáo khác biệt giữa hai vợ chồng. Ròng rã 10 năm trời, nàng âm thầm cầu nguyện để tôi cùng nàng sánh bước trong cuộc sống Đức Tin. Tháng 2 năm 1986 chúng tôi mừng 30 năm hôn phối trong hân hoan. Nhân dịp này, Monique nói với tôi về kỳ Đại Hội của Phong Trào Canh Tân Đặc Sủng Thánh Linh sẽ diễn ra vào trung tuần tháng 8 như thường lệ tại Paray-le-Monial và ước mong tôi cũng tham dự. Tôi trả lời "lỡ-lửng" có lẽ Có, có lẽ Không!

Đầu tháng 8 tôi bỗng bị cảm rồi bị "lậm cảm" và lên cơn ho liên miên. Monique buồn bã thầm nghĩ: "VẬY LÀ HY VỌNG TIÊU TAN!". Thế nhưng, từ nội tâm tôi có ít nhiều thay đổi. Tôi tự nhủ: "Thôi thì mình cứ đi để làm vui lòng vợ. Mình chỉ tham dự vài buổi họp thôi. Thời gian còn lại mình nghỉ ngơi nơi khách sạn".

Dĩ nhiên quyết định của tôi khiến Monique vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khôn tả. Chúng tôi cùng đi Paray-le-Monial. Ngày 14-8-1986 trời nóng nực oi bức. Monique nghỉ tại khách sạn. Tôi cũng thế. Nhưng độ nửa giờ sau, tôi cảm thấy thôi thúc phải đến chỗ có căng chiếu lều

thật lớn. Tôi vội vàng đi đến đó và chứng kiến cảnh tượng các Linh Mục đang ngồi tòa giải tội. Trong thoáng giây tôi như bừng tỉnh. Từ một vùng tăm tối tôi bước vào ánh sáng chói chang. Tôi quyết định dọn mình xưng tội. **Sau khi lãnh bí tích Hòa Giải tâm hồn tôi tràn ngập an bình. Tôi tìm thấy Sự Thật và cảm nghiệm THIÊN CHÚA là Đấng giàu lòng từ bi thương xót.** Tôi hoàn toàn thay đổi.

Tôi trở về khách sạn và kể lại cho Monique nghe chuyện vừa xảy ra. Chúng tôi ôm nhau khóc vì vui mừng và tri ân. Từ đây vợ chồng tôi hân hoan tiến bước trong cùng một nhịp độ Đức Tin. Nhưng niềm hạnh phúc chỉ kéo dài vồn vẹn 10 tháng. Ngày 26-6-1987 hiền thê tôi đột ngột từ trần.

Còn lại một mình, tôi tiếp tục cuộc sống thiêng liêng chín mùi. Tôi cầu nguyện, đọc Lời Chúa và khẩn cầu Chúa Thánh Linh giúp sức trong mọi sinh hoạt nghề nghiệp. Tôi có thể lớn tiếng tuyên xưng:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ chính là Đường là Sự Thật và là Sự sống!

và cầu mong cho mọi người cũng thành tín tuyên xưng như thế.

... Đức Chúa GIÊSU ngược mắt lên nhìn các môn đệ và nói: "Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó, vì Nước THIÊN CHÚA là của anh em. Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải đói, vì THIÊN CHÚA sẽ cho anh em được no lòng. Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải khóc, vì anh em sẽ được vui cười. Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xóa tên như đồ xấu xa. Ngày đó, anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên Trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha ông họ đối xử như thế .. Thầy nói với anh em là những người đang nghe Thầy đây: Hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em. Hãy chúc lành cho kẻ nguyện rủa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em. Ai vả anh em má bên này, thì hãy giơ cả má bên kia nữa. Ai đoạt áo ngoài của anh em, thì cũng đừng cản nó lấy áo trong. Ai xin thì hãy cho, ai lấy cái gì của anh em, thì đừng đòi lại. Anh em muốn người ta làm gì cho mình, thì cũng hãy làm cho người ta như vậy .. Anh em hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn và cho vay mà chẳng hề hy vọng được đền trả. Như vậy, phần thưởng dành cho anh em sẽ lớn lao, và anh em sẽ là con Đấng Tối Cao, vì Người vẫn nhân hậu với cả phường vô ân và quân độc ác" (Luca 6,20-23/27-35).

("Il a changé ma vie!", tome I, Témoignages recueillis par Charles-Éric Hauguel, Éditions de l'Emmanuel, 11/2000, trang 45-53)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt